

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت)، روز مبارزه و اتحاد طبقاتی
کارگران جهان خجسته باد!

زنده باد اول ماه مه

روز اتحاد و همبستگی بین العلیی کارگران!

اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت)، روز مبارزه و اتحاد طبقاتی کارگران جهان خجسته باد!

کارگران و زحمتکشان در سراسر جهان در شرایطی به پیشواز روز جهانی کارگر می‌روند که بحرانهای متعددی در عرصه‌های گوناگون بین المللی، زندگی و معیشت آنان را هر چه بیشتر به مخاطره انداخته و تهاجم به حقوق آنان در ابعاد بی‌سابقه ای فزویی یافته است. علاوه بر بحران ناشی از پاندمی کووید ۱۹ که منجر به رکود اقتصادی و تعطیلی مراکز کار و تولید شده و بعد بیکاری از پیش موجود را نیز به شدت بالا برد، تحрیکات سیاسی و نظامی کشورهای امپریالیستی و ناتو که زمینه ساز تجاوز و تهاجم نظامی روسیه به اوکراین شد، موج تازه‌ای از تشدید و خامت اوضاع و شرایط زیست را برای نه تنها کارگران و زحمتکشان در اوکراین و روسیه بلکه در سراسر جهان در پی داشته است. در حقیقت این طبقه کارگر جهانی و دیگر مزد و حقوق بگیران هستند که عملابهای جنگ خانمان سوزی را که برندۀ اصلی آن شرکت‌های عظیم اسلحه سازی و کارتل‌های نفتی هستند، باید بپردازند. جنگی که پایان آن و نحوه خاتمه دادن به آن عملاً و در لحظه کنونی بر ما روشن نیست ولی تاثیرات مخرب آن تا مدت‌ها به شکل افزایش شدید قیمت‌های مایحتاج ضروری مردم ادامه خواهد داشت.

در چنین شرایطی اوضاع زندگی کارگران و زحمتکشان ایران که طی دهه‌های متتمدی زیر سلطه جهنمی حکومت اسلامی سرمایه بسیار سخت و طاقت فرسا بوده در صورت تداوم حاکمیت شوم این رژیم، از این هم سخت تر و فلاکت بارتر خواهد شد. نرخ تورم و گرانی و اخراج و بیکاری بطور سریع بالا رفته و فقر و فاقه در میان وسیعترین اقشار جامعه گسترش خواهد یافت. در چنین شرایطی اوضاع زنان کارگر و زنان سرپرست خانواده از میانگین فلاکت عمومی هم وخیم تر می‌شود. بر اساس آمارهای موجود حدود هشت میلیون نفر در ایران در کارگاههای کوچک با حداقل های ممکن توسط کارفرمایان خرد و متوسط، کار سیاه می‌کنند و از هیچ گونه پوشش تامین اجتماعی و غیره برخوردار نیستند. بخش اعظم این کارگران را زنانی تشکیل می‌دهند که برای تامین نان شب کودکان خود، مجبور به تن دادن به اینگونه استثمار غیر انسانی هستند. این چنین است اوضاع زندگی اسفبار قشرهای وسیعی از طبقه کارگر ایران در آستانه ماه مه سال ۱۴۰۱ !

حدود ۱۳۶ سال پیش کارگران آمریکایی برای کاهش ساعت طولانی کار و اعتراض به استثمار وحشیانه به میدان مبارزه با سرمایه داران پا گذاشته و مورد هجوم پلیس سرکوب گر قرار گرفته و در نتیجه شماری از آنان کشته و زخمی و برخی از دستگیر شد گان بعداً اعدام گردیدند. پس از گذشت چند سال، این روز توسط جنبش جهانی کارگری و سوسیالیستی به عنوان روز اتحاد و همبستگی کارگران در مبارزه با نظام سرمایه داری تعیین و تصویب شد. از آن زمان هر ساله این روز به عنوان نماد اتحاد و همبستگی کارگری در مبارزه با نظام سرمایه و برقراری سوسیالیسم، در اکثر کشور های جهان جشن گرفته میشود. در ایران و برای نخستین بار حدود یکصد سال پیش، مراسم بزرگداشت اول ماه مه بصورت مستقل توسط کارگران ایران برگزار شد. اما مدت کوتاهی پس از آن و در سال ۱۳۱۰ خورشیدی با تصویب قانون ضد کمونیستی همه جریانات چپ ممنوع و برگزاری اول ماه مه نیز غیر قانونی اعلام شد.

پس از سرنگونی رژیم ستم شاهی و بر سر کار آمدن حکومت اسلامی، در سال ۱۳۵۸ این مراسم با شکوه هر چه تمامتر توسط کارگران، احزاب چپ و نیروهای ترقی خواه به صورت مستقل و نسبتاً آزاد برگزار شد و این آخرین باری بود که طی این چهار دهه چنین امکانی فراهم شد. از آن زمان تا کنون برگزاری مراسم اول ماه مه به سختی ونهانی و زیر خطر دستگیری و زندانی شدن فعالین کارگری برگزار شده است. بدین معنی، کارگران و زحمتکشان میهن مان زیر حاکمیت رژیم سرمایه داری تا بن دندان فاسد "جمهوری اسلامی" حتی از برگزاری مستقل و آزادانه روز جهانی کارگر محروم هستند.

همه ساله رژیم اسلامی جهت پیشگیری از برگزاری این روز بزرگ ، پیشاپیش یا در زمان برگزاری مراسم به مناسبت اول ماه مه، دست به سرکوب و دستگیری فعالین کارگری و حامیان آنان نموده و به این ترتیب و به زعم خود مانع شکل گیری اعتراضات و تجمعات مستقل کارگری می شود. با وجود کمیت بزرگ اعتراضات و مبارزات کارگران و با وجود روند رو به جلوی این جنبش بزرگ و پویا متسافانه هنوز شاهد آن هستیم که جنبش کارگری از حداقل تشکل مستقل و پایدار بر خوردار است و این عدم حضور تشكیلات مبارزه با جمهوری اسلامی و سرمایه داران حامی آنرا با مشکل و محدودیت های خاص روپرور می کند. از این رو است که وظیفه و مسئولیت کارگران آگاه و پیشرو دو چندان می گردد و بار اصلی جهت دهی و سازماندهی مبارزات توده های میلیونی کارگران و زحمتکشان بر دوش آنان قرار می گیرد.

اول ماه مه روز جهانی کارگر نماد اتحاد و همبستگی و مبارزه کارگران و زحمتکشان جهان برای برپایی دنیایی عاری از استثمار انسان از انسان و سرشار از آزادی و عدالت است. این روز نه تنها نماد مبارزه بلکه روز جشن کارگران و نمایش قدرت و اتحاد آنان است و از این رو ما در سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران صمیمانه ترین درود ها و شادباش های خود را به کارگران ایران و همه کارگران و زحمتکشان جهان تقدیم می کنیم و از همه اعضا و هواداران سازمان می خواهیم تا در هر کجا این کره خاکی زندگی می کنند فعالانه در برگزاری هر چه با شکوه تر مراسم اول ماه مه شرکت کنند.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

سرنگون باد رژیم ضد بشری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، دمکراسی و سوسیالیزم

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران